

РЕШЕНИЕ

№ 2561

гр. София, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 07.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **4611** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215, ал.4 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).
Образувано е по жалба от П. Б. К. срещу заповед № РОК23-РД09-1921/26.04.2023 г. на кмета на район „О. купел“ на Столична община (СО), с която на основание чл.194, ал.2 от ЗУТ е наредено на собственика на ПИ с идентификатор 68134.4326.134, представляващ УПИ Х.-134, кв.94, м. „Подлозище-Горна баня-разширение“ П. Б. К. да осигури свободен достъп в имота си в полза на „Софийска вода“ АД за извършване на необходимите спешни ремонтни дейности при настъпила авария на водопровод в ПИ 68134.4326.134, УПИ Х.-134, кв.94, м. „Подлозище-Горна баня-разширение“. Със същата заповед на основание чл.60, ал.1 от АПК е допуснато нейното предварително изпълнение. Това разпореждане не е обжалвано и е влязло в сила.

С жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като на първо място липсвала спешност на ремонтните дейности; в същата липсвало посочване на конкретни действия, които следвало да бъдат извършени в имота; в имота нямало законно изградени проводи на „Софийска вода“ АД или на трети лица, както и учредени вещни права или тежести; целта на осигуряване на достъп до имота на жалбоподателя била извън обхвата на чл.194, ал.2 от ЗУТ, доколкото извън имота бил поставен спирателен кран, с който да се предотврати евентуален разлив на вода при спукване на тръба. Иска се отмяна на оспорената заповед.

Ответникът - кметът на район „О. купел“ на СО в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк.В. П. оспорва жалбата като неоснователна. Моли

съда да я отхвърли, както и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в 14-дневния преклузивен срок по чл.215, ал.4 от ЗУТ за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

По повод постъпили в СО – район „О. купел” сигнали от живущи в местността „Подлозище-Горна баня-разширение”, че на 06.04.2023 г. е преустановено водозахранването на имотите им, от служители на общинската районна администрация, аварийен екип на „Софийска вода” АД и служители на 06 РПУ на СДВР е направена проверка на място, при която е установено, че на 27.03.2023 г. е извършена незаконна подмяна на съществуващ транзитен водопровод 100Е-1969, собственост на експлоатационното дружество „Софийска вода” АД с нов ПЕф100 мм от неоторизирани лица, наети от собственика на ПИ 68134.4326.134, УПИ Х.-134, кв.94, м. „Подлозище-Горна баня-разширение” П. Б. К.. При проверката е установено също, че теч на снадките и скобите на незаконния водопровод е причинил разлив на питейна вода по терена в имота на извършителя, както и в УПИ П-10. За направените констатации е съставен констативен протокол № 13 от 06.04.2023г.

Възникналата аварийна ситуация е наложила издаването на оспорената заповед № РОК23-РД09-1921/26.04.2023 г. на кмета на район „О. купел” на СО. Същата е обоснована с необходимостта да бъде осигурен свободен достъп до ПИ 68134.4326.134, до който няма осигурен достъп, за извършване на ремонтни дейности на водопровода, поради аварията му, локализирана в посочения имот. Посочено е, че осигуряването на достъп до водопроводното съоръжение е от изключителна важност за нормалното водоснабдяване в района, като липсвало друго техническо решение, което да е икономически по-целесъобразно.

При тези данни, след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган, съгласно чл.194, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗУТ - кмета на район „О. купел” на СО. На съда е служебно известна заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на Столична община, с т.5.16 от която на основание §1, ал.3 от ДР на ЗУТ на кметовете на райони са предоставени правомощия да издават заповеди по чл.194, ал.2 от ЗУТ.

Заповедта е издадена и в предписаната от закона форма и в съответствие с изискванията на чл.59, ал.2 от АПК същата съдържа необходимите реквизити, в това число и обосноваващите я правните и фактически основания.

При постановяване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Заповедта е издадена поради подаден сигнал за авария, дал повод за осъществяване на проверка от оправомощени за това длъжностни лица. Констатирана е аварийна ситуация, наложила необходимостта от осигуряването на свободен достъп до ПИ 68134.4326.134, до който не е осигурен такъв от собственика му, за да се извършат съответните ремонтни дейности на водопровода.

Заповедта е издадена и при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл.194, ал.2 от ЗУТ, посочен като правно основание за издаване на заповедта, собствениците на недвижими имоти са длъжни да осигуряват свободен достъп в тях за извършване на дейности и мероприятия при бедствия, аварии и катастрофи и изпълнение на комплексни геозащитни проекти (укрепване на свлачища, защита на речни и морски брегове и други отводнителни и укрепителни работи). Изпълнението на дейностите и проектите се извършва така, че да не засяга обектите на основното застрояване. Достъпът се осигурява със заповед на органите по ал.1, освен ако в специален закон не е предвидено друго.

В случая при извършената съвместна проверка на място в имота на жалбоподателя от служители на общинската районна администрация, аварийен екип на „Софийска вода” АД и служители на Об РПУ на СДВР е установено, че на 27.03.2023 г. е извършена незаконна подмяна на съществуващ транзитен водопровод 100Е-1969, собственост на експлоатационното дружество „Софийска вода” АД с нов ПЕф100 мм от неоторизирани лица, наети от собственика на ПИ с идентификатор 68134.4326.134 – П. Б. К.. Установено е също, че поради теч на снадките и скобите на незаконно подменения водопровод е причинен разлив на питейна вода по терена на този имот и в съседния УПИ II-10. Поради настъпилите теч и последвалия разлив на вода е спряло водоподаването към съседните имоти. Жалбоподателят не е осигурил доброволно достъп до имота си за отстраняване на настъпилата авария, което е наложило издаването на процесната заповед.

По делото беше изслушана съдебно-техническа експертиза, заключението по която като обективно изготвено и неоспорено от страните съдът кредитира изцяло. Въз основа на заключението по експертизата се установява, че собствеността върху процесния имот е възстановена на жалбоподателя с решение от 25.02.1996 г. на ПК „О. купел”. След възстановяването на собствеността имотът е попълнен в кадастралната основа с пл.№ 220 със заповед № РД-09-131/04.06.1999 г. на кмета на район „О. купел”. За този имот за периода от 01.01.1998 г. до 30.01.2024 г. вещото лице не е установило вписвания на сервитути и право на преминаване. В същото време след направена справка в Н. на кадастралните планове на подземните проводи и съоръжения, експертът е установил, че в частта на имот с идентификатор 68134.4326.134 е отразено, че съществува етернитов водопровод Ф100. В скица от м.07.2022 г., издадена от „Софийска вода” АД във връзка с изходни данни за проектиране на водопроводни отклонения е отразено, че през УПИ X.-134 има съществуващ етернитов водопровод ф100/1969 г. Съгласно писмо от „Софийска вода” АД, процесният водопровод е изграден през 1969 г. и е законно въведен в експлоатация.

При оглед на място вещото лице е установило, че в ПИ с идентификатор 68134.4326.134 има данни за скорошни изкопни работи (траншеен изкоп с дължина около 32 м и ширина до 1 м) в частта близо до североизточната странична граница, както и данни за втори траншеен изкоп на около 1 м от североизточната граница. Измерено графически по скицата, издадена през м.07.2022 г., представляваща извадка от географската информационна система на „Софийска вода” АД вещото лице е установило, че трасето на съществуващия водопровод при уличнорегулационната линия е на отстояние ок. 2 м от североизточната имотна граница, след това правело лека чупка и след ок.3 м продължавало почти успоредно на североизточната граница на имота на отстояние ок.1 м от нея. На място в тази част на имота, където в скицата

било отразено, че преминава трасето на водопровода, според експерта, имало правени изкопни работи.

От тези констатации по експертизата може да се направи извод, че в имота е съществувал водопровод – собственост на „Софийска вода” АД, който през 1969 г. е бил въведен в експлоатация в съответствие с действащото законодателство, без да има данни за учреден статут. С това се опровергава защитната теза на оспорващия, че през имота му не преминават законно изградени проводи на „Софийска вода” АД, които да подлежат на ремонт, като било недопустимо да се осигурява достъп до частен имот с цел да се поправи незаконен водопровод.

Извън предмета на настоящия спор остават обстоятелствата относно неправомерна подмяна на съществуващ водопровод в имота на жалбоподателя, осъществена от него. Всъщност в случая е от значение, че до имота, в който е констатирано наличието на аварирало водопроводно съоръжение не е осигурен достъп за извършване на ремонтни дейности от аварийен екип от собственика на имота, в който това съоръжение се намира. Предвид неосигуряването на достъп до имота от жалбоподателя на екипите на „Софийска вода” АД, кметът на района е издал заповед на основание чл.194, ал.2 от ЗУТ, съгласно който собствениците на имоти са длъжни да осигуряват свободен достъп в тях за извършване на дейности и мероприятия при бедствия, аварии и катастрофи и изпълнение на комплексни геозащитни проекти. В случая се касае за авария, която спешно е следвало да бъде отстранена, за да се спре разливът на питейна вода и за да се възобнови водоподаването в съседните имоти. Доколкото се касае за аварийни действия, а не за планиран ремонт не е било задължително в заповедта да се посочат конкретните действия, които ще се осъществят от страна на аварийния екип и в какъв срок, доколкото очевидно се е касало до спешност на ситуацията. Затова и органът е включил в заповедта си и разпореждане, с което е допуснал предварителното ѝ изпълнение, което не е било обжалвано. Спешността на действията по отстраняване на аварията се потвърждава и от изричното отбелязване в заповедта, че липсва друго техническо решение, което да е икономически по-целесъобразно.

По изложените съображения съдът намира, че оспорваната пред него заповед представлява законосъобразен административен акт, а подадената срещу него жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на П. Б. К. срещу заповед № РОК23-РД09-1921/26.04.2023 г. на кмета на район „О. купел” на Столична община.

ОСЪЖДА П. Б. К. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична община разноски в размер на 100 (сто) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия: